

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

navrhovatele: **O. F.**

bytem X

zastoupen Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

proti

odpůrci:

statutární město Brno

sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

zastoupen Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou

sídlem Údolní 33, Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2025 - Územního plánu města Brna, schváleného Zastupitelstvem města Brna pod č. Z9/22 dne 10. 12. 2024 - v textové a grafické části vymezení plochy RX – rekreace jiná na pozemcích parc. č. X a parc. č. XA v katastrálním území X

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2025 - Územní plán města Brna, schválený Zastupitelstvem města Brna pod č. Z9/22 dne 10. 12. 2024 - se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší v textové a grafické části vymezení plochy rekreace jiné – RX na pozemcích parc. č. X a parc. č. XA v katastrálním území X.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení 23 404 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Zahumenského, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Zastupitelstvo odpůrce na svém zasedání č. Z9/22 dne 10. 12 2024 schválilo opatření obecné povahy – Územní plán města Brna, které nabylo účinnosti dne 31. 1. 2025. Navrhovatel se domáhá jeho zrušení ve shora označené části.

II. Návrh

2. Navrhovatel namítá, že napadeným územním plánem je část pozemků v dané lokalitě označena jako stabilizovaná plocha RI.R1 - individuální rekreace, určená k pobytové rekreaci ve stavbách pro rodinnou rekreaci se zastavěnou plochou do 80 m², a část pozemků stejného charakteru (včetně pozemků navrhovatele) je označena jako stabilizovaná plocha určená pro zahrádkaření s označením RX - rekreace jiná. Plocha RX má však ve skutečnosti prokazatelně zcela jiný charakter než zahrádky. V textové části územního plánu je „stabilizovaná plocha“ v kapitole 3.3.1. definována tak, že *„jako stabilizované plochy jsou vymezeny ty části území města, kde územním plánem stanovené podmínky využití území vychází z dosavadního charakteru území a zpravidla jej potvrzují, nebo na něj bezprostředně navazují, a proto se zde nepředpokládá zásadní změna funkčního využití a prostorového uspořádání“*. Pozemky navrhovatele však nejsou využívány pro zahrádkaření a takové jejich využití ani není vzhledem k neúrodnosti půdy prakticky možné a účelné, o stabilizovanou plochu se proto nemůže jednat. Odpůrce uměle a nesmyslně provedl zásadní změnu funkčního využití pozemků. Přestože navrhovatel podal námitky, odpůrce se s nimi nevypořádal.
3. Je nesporné, že se jedná o zastavěné území obce, a to v převažující míře stavbami individuální rodinné rekreace. Toto využití potvrzuje i Územní studie Rekreační oblast Přehrada – výsledný návrh (atelier ERA, 2013) ve výkresu „Rozbor stávajícího využití území“. Obyvatelé ve většině domů pobývají z důvodů individuální rekreace a mohou zde mít legálně trvalá bydliště. Tomu vyhovuje i infrastruktura (cesty, sítě, odvod odpadních vod).
4. Postup odpůrce je ve světle uvedeného nepředvídatelný a neodůvodněný. Odkaz na Územní studii Rekreační oblast Přehrada – výsledný návrh (atelier ERA, 2013) a dokument Návrh změn ÚPmB vyplývající z „Územní studie Rekreační oblast Přehrada – výsledný návrh“ (atelier ERA, 2016) [dále též souhrnně „územní studie“] nemá v odůvodnění žádný relevantní podklad. Územní plán přiřazuje stejné funkční využití (RX) pozemkům navrhovatele, které jsou dlouhodobě užívány pro individuální pobytovou rekreaci, jako pozemkům, které jsou dlouhodobě užívány jako zahrádkářské osady.
5. Hranice mezi pozemky, které jsou zařazeny do plochy RI.R1 a do plochy RX, je dle navrhovatele vedena zcela nahodile a bez sebemenší zjiitelné přítomnosti rozlišitelných znaků, a to v každém myslitelném ohledu.
6. Odpůrce prosazuje snahu degradovat pozemky navrhovatele z plnohodnotné plochy individuální pobytové rekreace na plochu, na které pobytová rekreace nebude kvůli

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

významně omezujícím pravidlům pro zastavění do budoucna reálně možná. Důkazem toho je kapitola 5.9.13 odůvodnění územního plánu, v níž se uvádí: „Jedná se o plochy s převažujícím využitím formou pobytové rekreace, která je zde však vzhledem ke kontextu využití a uspořádání okolního území nežádoucí.“ Tato úvaha však není podepřena žádným vysvětlením ani legitimním cílem.

7. Individuální rekreace na pozemcích navrhovatele je novým územním plánem značně okleštěna, ne-li přímo znemožněna. Podmínky pro zastavění pozemků jsou určeny vágně (jsou přípustné pouze zahradní chaty, které nejsou definovány v žádných předpisech), což navrhovatele vrhá do právní nejistoty.
8. Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), dle navrhovatele taxativně vymezuje konkrétní plochy s rozdílným způsobem využití v souladu s jednotným standardem (např. rekreace individuální, rekreace - zahrádkářské osady). V napadeném územním plánu není odůvodněno, proč jsou vymezovány právě plochy „rekreace jiné“.
9. Pobytová rodinná rekreace dle navrhovatele není v rozporu s žádným chráněným veřejným zájmem, nýbrž je naopak aspektem příznivého životního prostředí. Nezákonost v postupu odpůrce spočívá i v tom že určení funkční plochy se míjí s reálnou dosažitelností, neboť nikdo z dosavadních vlastníků (zejména ne navrhovatel sám) nehodlá a nebude užívat pozemky provozováním zahrádkářské činnosti.

III. Vyjádření odpůrce

10. Odpůrce ve svém vyjádření uvádí, že ani předchozí územní plán nepočítal s rozsáhlejší stavební činností na pozemcích navrhovatele, pouze podmíněně předpokládal na plochách mimo pozemky určené k plnění funkce lesa (PUPFL) umístování staveb do maximální výměry 50 m². Rozdělení území v dané lokalitě na plochy RX a RI kopíruje rozdělení dle územní studie a vyjadřuje zájem na ochraně rekreačního území před nevhodnými funkcemi, mj. různými formami bydlení, a to i s ohledem na dopravní podmínky území a technickou infrastrukturu. To odpůrce navrhovateli vysvětlil i v rozhodnutí o námítkách, v němž dodal, že nebyly vymezovány plochy RZ (rekreace – zahrádkářské osady), nýbrž plochy RX (rekreace jiná), a to z důvodu smíšenosti funkcí v těchto plochách. Přípustné a podmíněně přípustné využití umožní majitelům dostatečné podmínky pro individuální rekreaci, nicméně s méně intenzivní rekreační zástavbou než v plochách RI, tedy s přípustnými stavbami zahradních chat – stavby s jedním nadzemním podlažím, podkrovím a podsklepením, o zastavěné ploše do 50 m².
 11. Územní plán přitom dle odpůrce nemá být pouze jakousi dokumentací skutečného stavu využití území, ale má sloužit především pro nastavení podmínek využití do budoucna. Nemá vliv na již realizované stavby v území, přičemž na existenci těchto stávajících záměrů reaguje v kapitole 6.2. Skutečnost, že se na pozemcích navrhovatele nachází stavba pro rodinnou rekreaci č. ev. 756, která má dle katastru nemovitostí zastavěnou plochu 45 m², nemůže založit nárok navrhovatele na to, aby byly jeho pozemky zařazeny do ploch RI.
 12. Skutečnost, že většinovým způsobem využití ploch RX je zahrádkaření, přitom nebrání tomu, aby byly pozemky navrhovatele i nadále využívány dosavadním způsobem (jak se navrhovatel obává). Do ploch RX spadají rozmanité plochy sloužící k rekreaci (kapitola 5.9.13 odůvodnění), jedná se jak o navrhovatelem zmiňované plochy zahrádek, tak o plochy sadů, plochy individuální rekreace a souvislých porostů. Územní plán tedy nevychází z
- Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

toho, že by pozemky navrhovatele byly nutně pozemky zahrádkářskými. Pouze je sdružuje do sběrné kategorie ploch RX společně se zahrádkářskými pozemky, které v této kategorii ploch převažují. Zařazení území do stabilizované plochy vychází z dosavadního užívání těchto pozemků, přičemž i parametry výstavby byly stanoveny s ohledem na průzkum staveb a jejich převažující charakter a velikost zastavěné plochy. Důvody pro vymezení plochy RX na pozemcích navrhovatele spočívají v poloze pozemků v okrajové části zastavěného území, a tedy (oproti ploše RI) i omezenější možnosti napojení na dopravní a technickou infrastrukturu (zejména kanalizaci). Jihozápadně od pozemků navrhovatele se již nacházejí pozemky vedené jako plocha lesní všeobecná.

IV. Replika navrhovatele a duplika odpůrce

13. Navrhovatel v replice uvádí, že plochy RX a sousední plochy RI jsou z hlediska stávajícího využití identické. I kdyby snad napadená regulace odpovídala předchozímu územnímu plánu a vycházela ze stavu v území, je i takovou regulaci v novém územním plánu třeba odůvodnit, zejména pokud vlastník uplatnil konkrétní a podrobnou námitku.
14. Odpůrce zdůrazňuje cíl v podobě zachování rekreačního charakteru oblasti. Nevysvětluje však, jak k dosažení cíle povede to, že plochy RX jsou vymezeny jen někde a jinde jsou rozsáhlé stabilizované plochy RI nebo dokonce RU (rekreace všeobecná), např. v lokalitě Bc-8 Rakovec. Co se týče odpůrcem zmiňovaných negativ spojených s nedostatečnou vybaveností technickou a dopravní infrastrukturou, pozemky v ploše RX a v ploše RI jsou v dané lokalitě obsluhovány stejnou pozemní komunikací a z hlediska vodovodu nebo kanalizace nejsou vyřešeny lépe než nemovitosti navrhovatele. Rovněž od volné krajiny jsou nemovitosti navrhovatele vzdáleny prakticky stejně jako jiné nemovitosti, které byly zařazeny do plochy RI. Plocha Bc-8 Rakovec přímo vbíhá do volné krajiny.
15. Řešení, které územní plán přebírá z územní studie, je dle navrhovatele nutné zdůvodnit přímo v odůvodnění územního plánu nebo rozhodnutí o námitce. Zejména pokud samotné územní studie vůbec nevysvětlují, proč jsou konkrétní pozemky zahrnuty do jednotlivých ploch a jaký je rozdíl mezi různě regulovanými pozemky, resp. co vedlo k rozlišujícímu zacházení s jednotlivými lokalitami a pozemky. V jiných případech se odpůrce od územní studie odchýlil (navrhovatel zmiňuje opět plochu Bc-8 Rakovec a plochu Ky-6).
16. Odpůrce ve své duplice upozorňuje na to, že v nynější věci fakticky nedošlo k podstatné změně funkčního využití dané plochy oproti předchozímu územnímu plánu. I proto bylo území vymezeno jako plocha stabilizovaná. Dle odpůrce nebylo nikterak podstatně zasaženo do vlastnických práv žalobce. Současně upozorňuje na judikaturu, podle které změnu zařazení pozemku je potřeba odůvodnit tím důkladněji, čím zásadnější tato změna je. Pokud nedochází ke změně funkčního zařazení pozemku, je třeba klást na zdůvodnění zařazení pozemku do určité funkční plochy nižší nároky, neboť vlastník nemovitosti není dotčen změnou funkčního zařazení svého pozemku. V případě že využití pozemku zůstává stejné jako doposud, k zásahu do práv jeho vlastníka v souvislosti s přijetím územního plánu nedochází (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2019, č. j. 4 As 241/2019-33).
17. Územní studie navrhla rozdělení původní homogenní plochy zemědělského půdního fondu s objekty pro individuální rekreaci dle předchozího územního plánu na plochy RP (rekreace pobytová na ZPF) a RR (rekreace pobytová rodinná), což odpovídá územním plánem stanovené regulaci RX a RI. Vymezení ploch RR bylo stanoveno s tím, že jejich stavební

využití je podmíněné napojením na dopravní a technickou infrastrukturu. V lokalitě se přitom počítá s výstavbou vodovodu i kanalizace, přičemž plochy RR byly vymezeny na pozemcích, které budou moci být tímto plánovaným vodovodem a kanalizací obsluhovány. Ohledně vodovodu územní studie vychází ze záměru BVK a.s. z roku 2002 a ohledně kanalizace ze studie BVK a.s. z roku 2001. Celou plochu nebylo možné vymezit jako plochu RR (RI dle napadeného územního plánu), neboť dle územní studie je rozsah těchto nových funkčních ploch v přímé úměře ke stabilizovaným plochám pobytové rekreace na ZPF.

18. Dle odpůrce je přirozené, že plochy RR (RI) kromě možného napojení na technickou infrastrukturu zohledňují i napojení na dopravní infrastrukturu a plochy RP (RX) jsou situovány spíše dále směrem od zastavěného území a do blízkosti lesa a tvoří tak přirozený přechod mezi více a méně intenzivně využitým územím. I dle odůvodnění napadeného územního plánu se plochy RX vymezují mj. „*v místech málo vhodných pro velkoplošné obhospodařování zemědělské půdy na okraji zastavitelného území města*“. Celé území Koží Horky a Chocholy nad přehradou bylo navíc vymezeno jako pohledově významné území. Dle odůvodnění územního plánu vysoký podíl stromů mezi chatami a rekreačními objekty je určující pro charakter postupného přechodu zástavby do lesa.
19. Funkčním využitím lokalit Bc-8 a Ky-6 navrhovatel neargumentoval ve svých námítkách, odpůrce proto neměl důvodu se k nim vyjadřovat. Navíc jde fakticky o nový nepřipustný návrhový bod. Pouze z procesní opatrnosti odpůrce dodává, že skutečnost, že se jiná lokalita vyvíjela jinak a že v ní byly stanoveny jiné podmínky a regulace využití území než na pozemcích navrhovatele, není argumentem pro zrušení napadeného územního plánu.

V. Posouzení věci

20. Návrh byl podán včas, osobou oprávněnou, návrh je přípustný. Napadenou část opatření obecné povahy přezkoumal zdejší soud v souladu s § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) – vázán rozsahem a důvody návrhu.
21. Pozemky navrhovatele se podle předchozího územního plánu z roku 1994 nacházely v ploše s objekty pro individuální rekreaci. Dle textové části předchozího územního plánu měly pozemky žalobce sloužit pro soustředěnou individuální rekreaci v objektech pro individuální rekreaci na ZPF (zemědělský půdní fond). Jako podmíněně přípustné byly stanoveny novostavby objektů pro individuální rekreaci se zastavěnou plochou včetně verand, vstupů a teras max. 50 m². Mohly být podsklepené a mít jedno nadzemní podlaží a podkroví. Obestavěný prostor části stavby nad upraveným terénem nesměl překročit 230 m³.
22. Napadený územní plán nyní v předchozích plochách s objekty pro individuální rekreaci rozlišuje plochy RX – rekreace jiné a plochy RI – rekreace individuální. V plochách RI jsou z hlediska možnosti umisťovat stavby podmínky oproti předchozímu územnímu plánu volnější (nejpodstatnější je možnost umisťovat stavby až do velikosti zastavěné plochy 80 m²). V plochách RX přes jejich rozdílné označení oproti původnímu územnímu plánu se možnosti využívat pozemky a umisťovat na nich stavby zásadně nezměnily.
23. Napadený územní plán výslovně uvádí, že plochy rekreace jiné (RX) slouží pro rekreaci a pro relaxaci převážně formou zahrádkaření. Plochy rekreace jiné (RX) jsou v územním plánu určené pro rekreaci formou zahrádkaření s možností výstavby objektů individuální rekreace na převážně oplocených pozemcích zemědělského půdního fondu. Většina ploch

rekreace jiné (RX) zůstává stabilizovaná, nejčastěji jsou situované na okrajích souvisle zastavěných území (bod 5.8 textové části výroku).

24. Rovněž v podmínkách využití ploch územní plán uvádí, že hlavní využití ploch je pro individuální rekreaci formou zahrádkaření. Přípustné je využití související, podmiňující nebo doplňující hlavní využití. Podmíněně přípustné jsou pouze následující stavby: zahradní chaty, které mohou být podsklepené (mimo území kulturní památky hradisko v Obřanech a pohřebiště Široká) a mohou mít jedno nadzemní podlaží a podkroví a zastavěnou plochu stavby do 40 m² (v rekreační oblasti Přehrada do 50 m²); zahradní chaty nelze stavebně spojit proti smyslu stanovené prostorové regulace; příslušenství těchto staveb za podmínky, že je objemově adekvátní typově přiměřenému příslušenství hlavní stavby [např. kůlna, bazén (mimo území kulturní památky hradisko v Obřanech a pohřebiště Široká), altán apod.] a je zachováno stanovené minimální plošné zastoupení zeleně; stavby a zařízení sloužící ke zlepšení podmínek využití území pro účely veřejné rekreace a občanské vybavení, sloužící danému území, za podmínky, že záměry jsou objemově přiměřené přípustné zástavbě v území a že nedojde k podstatnému narušení či omezení hlavního využití (bod 6.3.2.19 textové části výroku).
25. Z odůvodnění napadeného územního plánu se také podává, že plochy rekreace jiné (RX) jsou určené pro zahrádky. Zároveň ovšem toto odůvodnění vnímá, že se fakticky jedná o jednu z nejvíce rozmanitých ploch s rozdílným způsobem využití z hlediska typologie staveb, prostorového uspořádání a funkce, a tuto skutečnost je třeba vyhodnocovat především v kontextu vlivu na okolní území a jeho rozvoj. Způsob a intenzita využití těchto ploch je různá a odpovídá následujícímu typologickému rozdělení: Zahrádky – pravidelně uspořádané intenzivně využívané plochy s výraznou produkční funkcí; Sady – většinou pravidelně uspořádané formace ovocných dřevin s převažující produkční funkcí; Individuální rekreace – plochy s převažujícím využitím formou pobytové rekreace s relativně vysokým zastoupením staveb a zpevněných ploch s různorodým charakterem od drobných zahradních chat, přes stavby pro rodinnou rekreaci až po objekty odpovídající svým charakterem rodinným domům sloužícím pro nežádoucí skryté bydlení; Souvislé porosty – vznikající většinou spontánně sukcesí po ukončení zahrádkářské činnosti. Územní plán preferuje zahrádkářskou činnost v typech zahrádky a sady. Typy individuální rekreace a souvislé porosty představují limitní polohy nadvyužití a podvyužití území a jako takové jsou z hlediska využití a rozvoje v území problematické a představují riziko, zejména exploatace nežádoucích forem skrytého bydlení a negativní sociální jevy spojené s bezdomovectvím (bod 5.9.13 odůvodnění).
26. Z uvedeného dle zdejšího soudu plyne, že odpůrce sice pojímá plochy rekreace jiné (RX) jako plochy pro rekreaci a pro relaxaci převážně formou zahrádkaření. Je si však velmi dobře vědom toho, že fakticky se jedná o velmi různorodé plochy a toto jeho vědomí se odráží jak v podmínkách využití ploch, tak v odůvodnění zvolené regulace, a to hned na několika místech. Odpůrce výslovně uvádí, že „rozdílnost nespočívá pouze ve způsobu využití oscilujícího od intenzivního úhoroového hospodaření po opuštěné nevyužívané zahrady, ale i ve velikosti a podobě staveb, které se v zahradách nacházejí (malé přístřešky pro nářadí až stavby charakteru rodinného domu). Na základě průzkumu staveb, které se v plochách zahrádek nacházejí, pak byla zvolena max. velikost zastavitelné plochy jako vyvážený průměr, který více méně odpovídá stavu v území a nepředstavuje riziko nežádoucích jevů spojených s nadměrnou velikostí zastavěné plochy (skryté bydlení, negativa spojená s nedostatečnou vybaveností

technickou a dopravní infrastrukturou, apod)“, srov. bod 5.10.6.3 odůvodnění, resp. že hodlá respektovat zájmovou skupinu zahrádkářů a vymezuje ve skladbě ploch s rozdílným způsobem využití plochy rekreace jiné (RX) jako „jiný podtyp rekreace s možností realizace menších (plošně omezených) rekreačních chatek. Tyto plochy tedy zahrnují jak aktivní formy pěstitelských aktivit i čistě rekreační využití v malých objektech“ (bod 13.2 odůvodnění).

27. Zdejší soud se z těchto důvodů neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že plocha rekreace jiné (RX) má ve skutečnosti prokazatelně zcela jiný charakter, než jaký jí odpůrce přisuzuje, nebo že odpůrce uměle a nesmyslně provedl zásadní změnu funkčního využití pozemků. Navrhovatel v návrhu uvádí, že jeho pozemky jsou zastavěny stavbou rodinné rekreace o výměře 45 m², která je v neměnném (stále původním) užívání 78 let. Pokud je tomu skutečně tak, odpůrce napadenou regulací navrhovateli nijak neznemožňuje nadále jeho pozemky a stavbu užívat za v podstatě nezměněných podmínek ke stejnému účelu – k rekreaci. V daných plochách připouští také objemově adekvátní typově přiměřené příslušenství staveb (v demonstrativním výčtu uvádí kůlnu, bazén či altán, přičemž přinejmenším bazén zcela jistě netvoří příslušenství „zahrádek“ v natolik úzkém smyslu, jak chápání tohoto pojmu vnímá navrhovatel). Jinými slovy, odpůrce nepochybně navrhovatele nijak nenutí jeho plochy intenzivně využívat výlučně formou úhorového hospodářství s výraznou produkční funkcí.
28. Již ze samotného odůvodnění zřetelně vyplývá i cíl dané regulace – regulovat plochu víceméně tak, jak byla regulována doposud, což odpovídá faktickému stavu v území a nepředstavuje riziko nežádoucích jevů spojených s nadměrnou velikostí zastavěné plochy (skryté bydlení, negativa spojená s nedostatečnou vybaveností technickou a dopravní infrastrukturou apod.). Nad rámec toho odpůrce v rozhodnutí o námitkách navrhovatele odkázal na to, že řešení vychází ze schválených územně plánovacích podkladů v podobě územní studie. Odpůrce nevymezil plochy RZ - rekreace - zahrádkářské osady, ale plochy RX - rekreace jiná z důvodů smíšenosti funkcí v těchto plochách. Stanovené hlavní využití spolu s přípustným a podmíněně přípustným využitím dle odpůrce umožní majitelům dostatečné podmínky pro individuální rekreaci, nicméně s méně intenzivní rekreační zástavbou než v plochách RI. Plocha je vymezena jako stabilizovaná, protože se tam nepředpokládá podstatná změna způsobu a intenzity stavebního využití, ačkoli se oproti původnímu územnímu plánu i územní studii liší název plochy. Na většině pozemků jsou již stavby umístěny a regulativy neumožňují zástavbu stavbami většími, tedy nebude docházet ke zvyšování intenzity stavebního využití.
29. Odůvodnění územního plánu spolu s odůvodněním rozhodnutí o námitkách dle zdejšího soudu poskytuje dostatečnou odpověď na ty námitky, podle kterých napadeným územním plánem dochází k podstatné změně regulace daných ploch v rozporu se skutečným stavem v území. Odpůrce nepochybil ani tím, že plochu na pozemcích navrhovatele vymezil jako plochu stabilizovanou. Jak uvádí navrhovatel, v textové části územního plánu je „stabilizovaná plocha“ v kapitole 3.3.1. definována tak, že „jako stabilizované plochy jsou vymezeny ty části území města, kde územním plánem stanovené podmínky využití území vychází z dosavadního charakteru území a zpravidla jej potvrzují, nebo na něj bezprostředně navazují, a proto se zde nepředpokládá zásadní změna funkčního využití a prostorového uspořádání“. Obecně platí, že pokud je určitá plocha označena jako *plocha stabilizovaná*, má zachycovat neměnný současný stav a způsob využití dané plochy. Naopak prostřednictvím *návrhových ploch* se

určuje nové řešení (navržené řešení), tedy jak by měla být daná plocha v budoucnu využita. Rozhodující je faktický stav v území (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. 8 As 161/2018-84).

30. Jak bylo vysvětleno výše, plochy rekreace jiné (RX) nezahrnují pouze zahrádkářské osady (kolonie) v užším slova smyslu, nýbrž rozmanité plochy s rozdílným způsobem využití z hlediska typologie staveb, prostorového uspořádání a funkce, jejichž jednotícím prvkem je skutečnost, že se zpravidla nacházejí v zeleni, často v bezprostředním sousedství nezastavěných ploch zemědělského půdního fondu nebo pozemků určených k plnění funkce lesa, mají sloužit k trávení volného času v přírodě a nepředpokládá se na nich intenzivní stavební využití. K zásadní změně využití navrhovatelových pozemků oproti dosavadnímu faktickému stavu, v důsledku čehož by bylo nutné vymezit na nich plochu rekreace jiné (RX) jako plochu návrhovou, napadeným územním plánem nedošlo. Soud tedy uzavírá, že byť regulace provedená napadeným územním plánem ve vztahu k nemovitostem navrhovatele (zařazení do plochy RX) představuje určitou změnu (co do názvu i popisu hlavního využití), nejedná se o takovou změnu, která by fakticky omezila možnost dosavadního využití pozemků či významně změnila podmínky, za kterých lze na pozemcích umisťovat stavby.
31. Pojem „zahradní chata“ sice není definován žádným právním předpisem. Z napadeného územního plánu (podmínky využití ploch s rozdílným způsobem využití v bodě 6.3.2.19 textové části výroku) však plyne, že zahradní chaty jsou stavby, které mohou být podsklepené (mimo území kulturní památky hradisko v Obřanech a pohřebiště Šíroká) a mohou mít jedno nadzemní podlaží a podkroví a zastavěnou plochu stavby do 40 m² (v rekreační oblasti Přehrada do 50 m²). Nelze tedy souhlasit s navrhovatelem, že by tyto stavby byly vymezeny vágně do té míry, že by vrhaly navrhovatele do právní nejistoty stran toho, co mu územní plán umožňuje na pozemcích postavit. Je možné zopakovat, že podmínky zastavitelnosti pozemků navrhovatele se oproti předchozímu územnímu plánu v tomto nijak podstatně nemění a sám navrhovatel uvádí, že se na svých pozemcích rekreuje v původní téměř 80 let staré stavbě o zastavěné ploše 45 m².
32. Navrhovatel dále namítá, že vyhláška č. 501/2006 Sb. taxativně vymezuje konkrétní plochy s rozdílným způsobem využití v souladu s jednotným standardem (např. rekreace individuální, rekreace - zahrádkářské osady) a odpůrce neodůvodnil, proč vymezuje právě plochy rekreace jiné (RX). K tomu zdejší soud uvádí, že územní plán může v odůvodněných případech vymezit plochu „jiné rekreace“, která je odlišná od druhů uvedených v § 5 odst. 3 písm. a) až e) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Z územního plánu však musí být zřejmé, proč pořizovatel zvolil „méně standardní“ řešení, než předpokládají právní předpisy (viz § 3 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Není vadou územního plánu, pokud pořizovatel pro přehlednost zařadí toto zdůvodnění systematicky do jiné části (*odůvodnění*) územního plánu než samotné vymezení funkční plochy (*textová a grafická část*), srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 10 As 223/2023-72.
33. Odpůrce v bodě 13.2 odůvodnění uvedl, že územní plán vymezuje strukturu ploch s rozdílným způsobem využití tak, že se od pojetí v § 4 až 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb. liší, a to za splnění podmínek stanovených v § 3 odst. 4 a naplnění cílů a úkolů územního plánování ve dvou odůvodněných případech. Jedním z nich jsou plochy pro rekreaci jinou (RX). Odpůrce výslovně uvádí: „Jedná se o určité specifikum města Brna, neboť město Brno má

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

silnou zájmovou skupinu zahrádkářů, která se etablovala v minulosti v průběhu vývoje města Brna za cca 50 i více let. Město Brno hodlá respektovat tuto skupinu a vymezuje ve skladbě ploch s rozdílným způsobem využití jako jiný podtyp rekreace s možností realizace menších (plošně omezených) rekreačních chatek. Tyto plochy tedy zahrnují jak aktivní formy pěstitelských aktivit i čistě rekreační využití v malých objektech.“ Odpůrce tedy jasně zdůvodnil, proč vymezil plochy rekreace jiné (RX) namísto ploch dle podrobnějšího členění ve smyslu § 5 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

34. Navrhovatel dále namítá, že původně jednotné stabilizované plochy s objekty pro individuální rekreaci určené pro soustředěnou individuální rekreaci v objektech pro individuální rekreaci na ZPF dle předchozího územního plánu byly napadeným územním plánem rozděleny na plochy rekreace individuální (RI) a rekreace jiné (RX) nedůvodně a zcela libovolně.
35. Zdejší soud vychází z toho, že odůvodnění územního plánu může být do určité míry obecné, neboť lze jen stěží požadovat, aby obecná část odůvodnění územního plánu předem zdůvodňovala příslušné změny z pohledu každého dotčeného pozemku. Přitom lze ve shodě s odpůrcem konstatovat, že změnu zařazení pozemku je potřeba odůvodnit tím důkladněji, čím zásadnější tato změna je. Pokud nedochází ke změně funkčního zařazení pozemku, je třeba klást na zdůvodnění zařazení pozemku do určité funkční plochy nižší nároky, neboť vlastník nemovitosti není dotčen změnou funkčního zařazení svého pozemku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2019, č. j. 4 As 241/2019-33). Navazující úvahy odkazovaného rozsudku jsou však na nynější věc obtížně přenositelné, neboť v nynějším případě ke změně funkčního zařazení pozemku navrhovatele došlo (byť nešlo o změnu zásadní).
36. Součástí odůvodnění opatření obecné povahy je vedle obecné části odůvodnění i rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek, proto je třeba tyto části vnímat ve vzájemných souvislostech. Opatření obecné povahy proto není nepřezkoumatelné, je-li alespoň v kontextu celého jeho odůvodnění zřejmé, jak byla daná problematika řešena (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2016, č. j. 8 As 89/2016-48, nebo ze dne 17. 10. 2023, č. j. 4 As 254/2021-47). V každém případě, pokud oprávněná osoba podala námitky, je nutné trvat na tom, aby odpůrce v souhrnu srozumitelně vypořádal podstatu argumentace uplatněné v námitkách a přesvědčivě zvolené řešení ve vztahu ke konkrétním plochám obhájil. Pokud se odůvodnění regulace opírá o územně analytické podklady (územní studii), je namístě, aby ve vypořádání námitek předestřel věcné důvody obsažené v těchto podkladech a nespokojil se s paušálním odkazem na jejich obsah. V opačném případě se odpůrce dopustí vady, která ovšem nemusí mít vliv na zákonnost jeho postupu, pakliže jde o podklady řádně zaevidované, veřejně dostupné a lze z nich seznat důvody regulace.
37. Odpůrce přitom nesmí postupovat diskriminačně – zásah do vlastnických práv by měl dopadat na jednotlivce v obdobném postavení obdobně a měl by mít racionální důvody. Požadavek na rovné zacházení v územním plánování ovšem neznamená, že všechna území s rekreačním využitím musí být regulována stejně. Rovné zacházení předpokládá srovnatelnost situací. Odlišné zacházení na základě objektivních a racionálních kritérií není porušením zákazu diskriminace. Územní plánování je ze své podstaty diferencující činnost. Jeho smyslem je právě to, aby pro různá území byla zvolena regulace odpovídající jejich konkrétním podmínkám – poloze, infrastruktuře, charakteru zástavby, krajinnému

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

kontextu a dalším faktorům. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, konstatoval, že volba konkrétního funkčního využití území je v mezích zákona věcí uvážení zastupitelstva obce v rámci jejího práva na samosprávu. Z tohoto práva plyne i oprávnění diferencovat regulaci podle podmínek jednotlivých lokalit. Požadavek rovného zacházení se uplatní tam, kde jsou situace skutečně srovnatelné.

38. Z tohoto hlediska je pro zdejší soud podstatné to, že dle předchozího územního plánu bylo území, v němž se nachází pozemky navrhovatele, součástí jednotné stabilizované plochy s objekty pro individuální rekreaci na ZPF. Jednotnost charakteru území vyplynula i z dokazování provedeného při jednání. Odpůrce napadeným územním plánem toto území rozdělil a na části území rekreaci zintenzivnil. Navrhovatel již v námitkách upozorňoval na to, že faktický charakter jeho pozemků a sousedních pozemků je shodný – pozemky se zahradami a stavbami pro individuální rekreaci jsou napojeny na stejnou veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Jak vyplynulo z jednání před soudem, tato komunikace má po většinu délky shodné parametry. Rovněž likvidace odpadních vod probíhá v celém území shodným způsobem – objekty pro individuální rekreaci mají odpadní vody svedeny do vlastních jímek.
39. Navrhovatel ve svých námitkách rovněž uváděl, že rozdělení stávající plochy na dvě plochy RI a RX je nedůvodné a zcela libovolné. Namítal, že územní plán vychází z územní studie, která však dle navrhovatele neodůvodňuje uvedené rozdělení ploch. Odpůrce ve vypořádání námitek reagoval tak, že *„návrh nového ÚPmB vychází v této lokalitě ze schválených územně plánovacích podkladů pro pořizovaný nový ÚPmB: „Územní studie rekreační oblast Přebrada - výsledný návrh“ (atelier ERA, 2013) a „Územní studie Návrh změn ÚPmB vyplývající z územní studie Rekreační oblast Přebrada – výsledný návrh“ (atelier ERA, 2016). „Územní studie rekreační oblast Přebrada - výsledný návrh“ komplexně vyhodnotila rekreační potenciál rekreační oblasti, rozsah a kvalitu přírodního zázemí pro rekreační aktivity, stanovila udržitelnou míru jejich exploatace a navrhla úpravu regulativů pro způsob využití ploch a prostorového uspořádání rekreační oblasti Přebrada. Územní studie „Návrh změn ÚPmB vyplývající z územní studie Rekreační oblast Přebrada – výsledný návrh“ následně vymezila vyplývající potřebné změny ÚPmB. V těchto ÚS byly předmětné pozemky zařazeny do plochy RP - rekreace pobytová na ZPF, nikoli do plochy RR - rekreace pobytová rodinná. Toto vymezení se v souladu s výše uvedeným promítlo do návrhu nového ÚPmB a byly vymezeny plochy RX – rekreace jiná a RI – rekreace individuální, jejichž podmínky využití vychází z ploch RP a RR vymezených ve výše uvedených územních studiích... V tomto případě bylo dotčené území rozlišeno na plochy RI, kde je umožněno a předpokládá se intenzivnější rekreační využití, a plochy RX, kde je požadováno rekreační využití méně intenzivní a tedy i menší stavby a větší procento zeleně na pozemku. Nebyly vymezovány plochy RZ - rekreace - zahrádkářské osady, ale plochy RI - rekreace jiná, právě z důvodů smíšenosti funkcí v těchto plochách. Stanovené hlavní využití spolu s přípustným a podmíněně přípustným využitím umožní majitelům dostatečné podmínky pro individuální rekreaci, nicméně s méně intenzivní rekreační zástavbou než v plochách RI.“*
40. Na námitku, že rozdělení na plochy RX a RI je nedůvodné, nepodložené a libovolné, a neodůvodňuje je ani územní studie, se navrhovatel z tohoto vypořádání dozvěděl, že toto rozdělení bylo provedeno, a že územní studie komplexně vyhodnotila rekreační potenciál rekreační oblasti. Žádný konkrétní věcný důvod tohoto rozdělení (ať již odborný nebo politický) odpůrce navrhovateli nesdělil. Vypořádání námitek tedy nelze hodnotit jako

dostatečné. Jak již bylo uvedeno, tento nedostatek by nemusel nutně vést ke zrušení územního plánu, pokud by samotná obecná část odůvodnění územního plánu nebo územní studie nabízely na výhrady navrhovatele přesvědčivou odpověď.

41. V obecné části odůvodnění územního plánu odpůrce upozorňuje na cíl v podobě ochrany obrazu území tvořeného přechodem zástavby do volné krajiny. Plochy RX se vymezují mj. „*v místech málo vhodných pro velkoplošné obhospodařování zemědělské půdy na okraji zastavitelného území města.*“ (Textová část odůvodnění – svazek 2, str. 176). Dále odpůrce upozorňuje na institut pohledově významného území. Toto odůvodnění však není příléhavé. Jak je patrné z grafické části napadeného územního plánu, severně od pozemků navrhovatele navazují plochy RI přímo na lesní plochy a přechod ve formě ploch RX zde není vyžadován.
42. Na dotčených pozemcích je formou plošného překryvu v grafické části ÚPmB (výkres 2.2 Koncepce uspořádání krajiny pohledově významná území) vymezeno pohledově významné území Chochola nad přehradou. V odůvodnění se k tomuto pohledově významnému území uvádí, že „*zalesněný hřbet vrchu Chochola přechází do rozvolněné zástavby chat, rekreačních a sportovních objektů s charakteristickým vrstevnicovým uspořádáním na levém břehu Brněnské přehrady. Vysoký podíl stromů mezi chatami a rekreačními objekty je určující pro charakter postupného přechodu zástavby do lesa.*“
43. Dle územního plánu jsou pohledově významná území vymezena za účelem ochrany ploch s mimořádnou hodnotou v rámci celkového obrazu města a krajinného rázu městské krajiny. Záměry (zejména jejich hmotové parametry) v těchto plochách nesmí tuto hodnotu podstatně negativně narušit (kap. 5.2 textové části výroku). Dle odůvodnění v takto vymezených plochách, resp. celcích, jsou kladeny vyšší nároky na posuzování stavebních záměrů. Pečlivé a racionální vyhodnocení stavebních záměrů musí být jednotlivě prokazováno a posuzováno, aby nebyl potlačen a „ztracen“ pohledově cenný přírodní prvek při pohledech na celek města; ten má i v případě umírněné a rozvolněné zástavby zůstatvat při pohledu na celek území dominantní hodnotou v území (kap. 5.9.2 textové části odůvodnění). Pohledově významné území je tedy chráněno proti podstatnému negativnímu narušení shora uvedených hodnot ve fázi posuzování konkrétních stavebních záměrů. V pohledově významném území Chochola nad přehradou se přitom nachází prakticky celý západní břeh Brněnské přehrady. Ani poukaz odpůrce na vymezení pohledově významného území proto dle zdejšího soudu rozdělení ploch RX a RI neodůvodňuje.
44. Odpůrce dále argumentuje územní studií. V průběhu jednání soudu upozornil na str. 6 územní studie, která k historii Brněnské přehrady uvádí, že „*zvýšený zájem o tuto rekreační oblast však přinesl i první negativní dopady. Především se začala zhoršovat kvalita vody. Velký podíl na tom měly stovky nově postavených chat s nekvalitními žumpami, které často prosakovaly. Některé stavby pak byly vybaveny pouze přepadovými nádržemi (septiky). Po jejich naplnění se odpadová voda volně přelávala do okolní půdy. Hlavního znečišťovatele však tvořily obce nad přehradou, pouštějící svůj odpad z místních kanalizací přímo do řeky. Se stoupajícím znečištěním se začal ve vodě vyskytovat vodní květ (sinice), který svou schopností uvolňovat toxiny, může být nebezpečný pro lidi s citlivější pokožkou. Z hlediska rekreačního využití přehrady se jednalo o vážný problém, přetrvávající do dnešních dnů.*“
45. Ani navrhovatel pak v obecné rovině nezpochybňuje, že za účelem zachování rekreačního charakteru a udržitelného rozvoje oblasti je třeba stanovit regulaci vyvažující veřejné a soukromé zájmy. V opačném případě by mohlo dojít k poškozování území, a to nejenom Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

v důsledku nevhodného řešení likvidace odpadních vod, ale rovněž např. v případě nedostatečné dopravní infrastruktury či prohlubování negativních jevů v podobě využívání území k jiným než zamýšleným funkcím, tj. zejména ke skrytému bydlení.

46. V tomto ohledu na první pohled nedává žádný smysl to, že řešením uvedených problémů by mělo být zintenzivnění rekreační funkce (a zejména zastavitelnosti) významné části plochy dřívější rekreace na ZPF. Jak totiž uvádí územní studie (kapitola 7, str. 27) „*v návrhu dalšího rozvoje Brněnské přehrady byl řešen problém možné transformace těchto ploch na plochy s možností realizace staveb pro rodinnou rekreaci (bez omezení velikosti). Tato možnost je řešena návrhem nové funkční plochy - „Rekreace pobytová rodinná“. Rozsah těchto nových funkčních ploch je pak v přímé úměře ke stabilizovaným plochám pobytové rekreace na ZPF.*“ Odkazem na tuto část územní studie odpůrce patrně zamýšlel vysvětlit poměr mezi plochami RX a RI, který by měl být „v přímé úměře“. Toto vyjádření není zcela jednoznačné (přímou úměrou se obecně rozumí závislost dvou veličin, která zachovává konstantní poměr, tento poměr však v územní studii není stanoven a lze se jen domnívat, že ploch RX a ploch RI by mělo být pravděpodobně zhruba stejně). Zejména však nijak nevysvětluje kritéria zařazení do těch či oněch ploch.
47. Tato kritéria lze vysledovat až při podrobnějším zkoumání obsahu územní studie, resp. při zohlednění její textové a grafické části ve vzájemných souvislostech. Územní studie navrhla rozvoj lokality zavedením nových ploch RR (pobytové rekreace rodinné) s intenzivnější rekreační funkcí. V textové části územní studie (kapitola 6., str. 23) uvádí: „*Využití ploch pobytové rekreace rodinné je možné pouze za předpokladu, že budou splněny požadavky na obsluhu a požadavky prostorového uspořádání této funkce v území. Především jde o zajištění napojení na veřejnou kanalizaci a zajištění přístupnosti z veřejných dopravních ploch a prostranství.*“ Intenzivnější rekreační funkce je tedy v územní studii podmíněna splněním požadavků na obsluhu a prostorové uspořádání, a to zejména (nikoliv pouze) napojením na veřejnou kanalizaci a přístup z veřejných dopravních ploch.
48. Na str. 39-40 územní studie se popisuje záměr na vybudování kanalizace. Uvádí se, že pro odkanalizování území pravého břehu přehrady byla v roce 2001 zpracována BVK a.s. studie, kterou lze i nadále akceptovat. Kanalizace je zakreslena i ve výkresu 08 územní studie (Obsluha území technickou infrastrukturou – vodní hospodářství). Z něj vyplývá, že na pravém břehu Brněnské přehrady byly vymezeny plochy RI tam, kde se na základě studie BVK a.s. předpokládá vybudování kanalizace (případně tam, kde již kanalizace je).
49. Řešení územní studie se však tímto způsobem nepropsalo do napadeného územního plánu. Nejde pouze o to, že územní plán oproti územní studii změnil názvy ploch a dílčím způsobem i jejich využití. Územní plán zejména opustil koncepci podmíněného využití ploch RR (RI), u nichž územní studie vázala zintenzivnění rekreační funkce na splnění stanovených předpokladů. Umožnil tedy intenzivnější využití ploch bez ohledu na to, zda jsou napojeny na kanalizaci nebo zda jsou splněny ostatní podmínky obsluhy a prostorového uspořádání funkce. Územní plán ani neřeší, kam má být v daných plochách kanalizace zavedena (byť zde lze připustit, že to je způsobeno patrně podrobností regulace, která znázorňuje pouze hlavní řad; ve výkresu 2.4 Odkanalizování je znázorněno plánované prodloužení Rakoveckou ulicí až k plochám Bc-7).
50. Pokud tedy územní studie podmiňuje vymezení ploch RR (RI dle územního plánu) splněním konkrétních podmínek obsluhy a prostorového uspořádání území a hranici mezi plochami RP a RR by bylo možné dovodit z výkresu vodního hospodářství na základě Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

odkanalizování území, avšak napadený územní plán toto řešení nepřevzal, a rozdělení ploch RX a RI ani sám nijak přesvědčivě nevysvětlil, a to ani ke konkrétní námitce navrhovatele, je napadený územní plán v této otázce nepřezkoumatelný.

51. Zdejší soud si je vědom toho, že vlastník pozemku nemá nárok na zařazení pozemku do konkrétní funkční plochy a požadavky na detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami vlastníka pozemku, které uplatnil, nesmí být přemrštěné a přepjatě formální. Soud musí náležitě zvážit význam základního práva územního samosprávného celku a závažnost důvodů svědčících ve prospěch soudního zásahu.
52. Aniž by zdejší soud mohl určovat, do jakých ploch měly být pozemky navrhovatele zařazeny, a aniž by tímto rozhodnutím bylo předjímano, do jakých ploch budou pozemky navrhovatele zařazeny v budoucnu, při vážení s právem odpůrce na samosprávu není dle zdejšího soudu přemrštěné vyžadovat, aby se navrhovatel alespoň z reakce odpůrce na uplatněné námitky dozvěděl, proč navrhovatelovy pozemky byly zahrnuty do ploch RX, zatímco některé pozemky v jeho bezprostředním okolí byly zařazeny do ploch RI (přičemž se dle navrhovatele jedná o pozemky ve všech základních charakteristikách shodné, což podle navrhovatele vedlo k nedůvodně odlišnému zacházení). To se navrhovatel z odůvodnění územního plánu ani z vypořádání uplatněných námitek nedozvěděl.
53. Zdejší soud se blíže nebude věnovat lokalitám Bc-8 Rakovec (plochy RU) a Ky-6 (plochy RI), neboť se ztotožňuje s odpůrcem v tom, že argumentace těmito lokalitami představuje nepřipustný nový návrhový bod. V návrhu navrhovatel ve vztahu k libovůli odpůrce poukazoval na rozdílné zacházení se srovnatelnými pozemky a plochami v bezprostředním okolí svých pozemků, které doplnil jejich grafickým zobrazením. Své pozemky v návrhu nesrovnával s lokalitami Bc-8 a Ky-6 a žádnou argumentaci, na základě které by měly být pozemky navrhovatele s těmito plochami srovnatelné, ostatně nepřednesl ani v dalším průběhu soudního řízení. Pouze obecně lze poznamenat, že úvaha ve smyslu „pokud odpůrce na pozemcích navrhovatele vymezil plochy RX, byl povinen stejné plochy vymezit všude, kde předchozí územní plán vymezoval plochy rekreace na ZPF“, je zjevně absurdní, neboť by obec nepřipustně limitovala co do stanovení ploch s rozdílným způsobem využití. Rovněž skutečnost, že v některých plochách odpůrce respektoval územní studii a v jiných plochách se od ní odchýlil, nečiní územní plán bez dalšího nezákonným (a ani navrhovatel blíže nerozvádí, proč by tomu tak mělo být).
54. Zdejší soud (rozhodující senát) si je vědom toho, že se částečně odchýlil od odůvodnění rozsudku ze dne 10. 4. 2026, č. j. 66 A 11/2025-267. Ve shodě s uvedeným rozsudkem však dospěl k závěru, že napadený územní plán není co do rozdělení ploch RX a RI v lokalitě s pozemky navrhovatele dostatečně odůvodněn, tj. i přes konkrétní námitky navrhovatele není dostatečně vysvětleno rozdílné zacházení s pozemky v téže lokalitě, které jsou v charakteru stejné a byly doposud regulovány shodně. Dílčí rozdíly v hodnocení oproti odkazovanému rozsudku jsou dány mírně odlišným náhledem rozhodujícího senátu na věc a jsou podepřeny shora uvedenými důvody.

VI. Závěr a náklady řízení

55. Soud tedy shledal návrh důvodným, a proto v tomto rozsahu (specifikovaném ve výroku I.) opatření obecné povahy zrušil ke dni právní moci rozsudku (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).

56. O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Odpůrce ve věci úspěšný nebyl, neboť napadená část opatření obecné povahy byla zrušena. Navrhovateli, který měl ve věci úspěch, proto přísluší náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení proti odpůrci v řízení před zdejším soudem. Navrhovateli vznikly v tomto řízení náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Dále se jedná o náklady právního zastoupení spočívající dle vyjádření zástupce navrhovatele v odměně za tři úkony právní služby ve výši 4 620 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání repliky, účast u jednání) společně se třemi režijními paušály ve výši 450 Kč [podle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif)], tj. celkem 15 210 Kč. Jelikož je zástupce navrhovatele plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se přiznaná částka (vyjma soudního poplatku) o částku odpovídající této dani, tj. o 3 194 Kč. Celkem je tedy odpůrce povinen nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 23 404 Kč k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Davida Zahumenského, ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. dubna 2026

David Raus v.r.
předseda senátu